

„Netahej mě,“ remcal chlápek na nevelkého pejska, který ho s čenichem u země vlekl za čímsi v trávě. „To je hrozné,“ dodal páníček na moji adresu, když jsem se na něho i na pejska usmíval.

„No jo, pejsci v našem světě vnímají věci, které my nevnímáme.“ „Ale někdy je to s ním otrava,“ zastavil se borec a povolil svinovací vodítko.

„Pro něho je to moc zajímavý svět pachů a zvuků, o jakém my vůbec nemáme tušení! Když ho ale necháme hledat zloděje nebo vraha, tak se nám jeho podivné vnímání našeho světa strašně hodí! A jsou i další sféry, které my nevnímáme, ale ony jsou a fungují,“ usmíval jsem se vytrvale.

„Co máte na mysli?“ „Jezdím autem a povídám si s Ježíšem! To není akustický zvuk pro moje uši - ani pro ty psy, ale naučil jsem se vnímat Jeho blízkost hluboko uvnitř. A ve výsledku Ježíš radikálně změnil můj život!“

Chlápek si překvapeně přitáhl pejska blíž: „A jak vám to teda funguje?“

„Víte, na začátku si člověk a Bůh spolu normálně povídali, jako si teď povídáme my dva. Pak se ale člověk na Boha vykašlal a tím mezi nimi vznikla obrovská propast...“

A dál to už znáš, nebo si to připomeň v lekci nazvané Most přes propast (C06, 4:07).

Chodíš občas na procházky s pejskem? Nebo potkáváš pejskaře? Zapředeš s někým z nich občas rozhovor?

Pro častější použití si poříd' Most přes propast jako trhací sešitek.